

Numer 5, 6 (180, 181)

wrzesień–grudzień 2021

MY A TRZECI ŚWIAT

Pismo Ruchu Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata MAITRI

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia życzymy wszystkim Ofiarodawcom, wolontariuszom, pracownikom oraz członkom Ruchu, aby radość i pokój betlejemskiej nocy przenikała Wasze serca. Niech fakt zamieszkania wśród nas maleńkiego Jezusa, Syna Boga, napętnia nas ufnością w moc prawdy i cierpliwą wytrwałością w czynieniu dobra. Bóg nieustannie ubogaca nas swoją nieskończoną miłością, dlatego z Bożym Błogosławieństwem przeżyjmy nadchodzące święta i wejdźmy w nadchodzący 2022 rok.

Redakcja

Rok jubileuszowy

Mijający rok 2021 obfitował w wiele okazji do świętowania. Jedną z nich było 25-lecie powstania programu Adopcja Serca, który przez cały okres trwania dzięki wsparciu licznych darczyńców przyczynił się do wykształcenia ponad 10 tysięcy młodych ludzi w krajach Globalnego Południa. Drugą okolicznością było 45-lecie powstania Ruchu Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”, który przez wszystkie

lata istnienia stara się realizować swój charyzmat – wyrażoną czynem miłość do najuboższych. Zachęcamy do zapoznania się z relacjami z obchodów zamieszczonych na łamach niniejszego numeru i dziękujemy wszystkim, którzy razem z nami uczestniczyli w świętowaniu tych szczególnych rocznic.

Redakcja

W NUMERZE

Orędzie Ojca Świętego na V Światowy Dzień Ubogich.....	2
25-lecie programu Adopcja Serca w Gdańsku	3
45. Spotkanie Krajowe Ruchu „Maitri”	4
Wydobywamy ze skarbca rzeczy nowe i stare – świadectwo założyciela Ruchu „Maitri”	4
Wieści ze wspólnot.....	5
Ruch „Maitri” ma 45 lat	6
Adopcja Serca w pandemii.....	7
Adopcja Serca u Sióstr Józefitek w Republice Konga.....	8
Ruszyła budowa szkoły podstawowej w Ruhango	9
List z misji Kabgayi w Rwandzie	9
Międzynarodowy Dzień Wolontariusza – wywiad z koordynatorką wolontariatu Sarą Kuleszą	10
Działalność Ruchu „Maitri” w 2020 roku.....	11
Dofinansowanie obiadów dla 150 dzieci w Szkole dla Biednych w Mananjary.....	12
1% dla głodujących dzieci	12

Zaproszenia na spotkania opłatkowe

GDANSK – 15 stycznia 2022 r. o godzinie 15:00 zapraszamy do udziału w spotkaniu opłatkowym z udziałem biskupa Zbigniewa Zielińskiego. Informacja o szczegółach spotkania zostanie przekazana do Ofiarodawców mailowo oraz za pośrednictwem mediów społecznościowych na początku stycznia.

WARSZAWA – serdecznie zapraszamy na spotkanie opłatkowe 15.01.2022 r. Rozpoczynamy Mszą Św. o godz. 16:00 w kościele św. Stanisława BM, ul. Bema 73/75, a następnie w salce św. Józefa wspólne śpiewanie kolęd i świętowanie z miłym gościem specjalnym - Siostrą Misjonarką.

WROCLAW – zapraszamy serdecznie na spotkanie opłatkowe 15.01.2022 r. Rozpoczynamy Mszą Św. o godz. 12:00 w kościele św. Augustyna we Wrocławiu, ul. Sudecka 90, a dalszy ciąg spotkania w salce „Stygmatyk”.

Orędzie Ojca Świętego na V Światowy Dzień Ubogich 14 listopada br. (fragment)

„Ubogich zawsze macie u siebie”
(Mk 14, 7)

Jest to zaproszenie, aby nigdy nie stracić z oczu darowanej okazji do czynienia dobra. W tle możemy dostrzec starodawne przykazanie biblijne: «Jeśli będzie u ciebie ubogi któryś z twych braci, w jednym z twoich miast, w kraju, który ci daje Pan, Bóg twój, nie okazysz twardego serca wobec niego ani nie zamkniesz swej ręki przed ubogim swym bratem, lecz otworzysz mu swą rękę i szczerze mu udzielisz pożyczki, ile mu będzie potrzeba. [...] Chętnie mu udziel, niech serce twe nie boleje, że dajesz. Za to będzie ci Pan, Bóg twój, błogosławił w każdej czynności i w każdej pracy twej ręki. Ubogiego bowiem nie zabraknie w tym kraju» (Pwt 15, 7-8.10-11). W te słowa wpisuje się również Apostoł Paweł, kiedy zachęca chrześcijan należących do wspólnot przez niego założonych, aby pomagali ubogim z pierwszej wspólnoty w Jerozolimie i by czynili to «nie żalując i nie czując się przymuszonym, albowiem radosnego dawcę miłuje Bóg» (2 Kor 9, 7). Nie chodzi o to, by uspokoić sumienie poprzez danie jakiejś jałmużny, ale raczej o przeciwstawienie się kulturze obojętności i niesprawiedliwości, którą często praktykuje się w stosunku do ubogich. W tym kontekście dobrze jest pamiętać o słowach św. Jana Chryzostoma: «Ci, którzy są hojni, nie mogą domagać się od biedaka rozliczenia z jego postępowania, a jedynie powinni poprawić jego sytuację oraz zaspokoić potrzebę. Biedni mają tylko jedną obronę: swoje ubóstwo i stan potrzeby, w jakim się znajdują. Nie pytaj go o nic innego; ale nawet gdyby był najbardziej złym człowiekiem na świecie, jeśli brakuje mu niezbędnego pożywienia, uwolnijmy go od głodu. [...] Miłosierny człowiek jest portem dla potrzebujących: port przyjmuje i uwalnia od niebezpieczeństwa wszystkich rozbitek; bez względu na to, czy są to złi ludzie, czy dobrzy, czy jacykolwiek inni, którzy są w niebezpieczeństwie, port chroni ich w swojej zatoce. Dlatego też wy również, kiedy zobaczycie człowieka na ziemi, który znajduje się w ubóstwie jak rozbitek na morzu, nie osądzajcie, nie prosicie o rachunek z jego postępowania, ale uwolnijcie go od nieszczęścia» (Mowa o ubogim Łazarzu, II, 5).

Decydujące jest, aby wzrosła wrażliwość ludzi tak, by pojęli potrzeby ubogich, które ciągle się zmieniają, w zależności od zmian zachodzących w ich warunkach życiowych. Dziś bowiem w najbardziej rozwiniętych ekonomicznie regionach świata jest mniejsza gotowość, w porównaniu do przeszłości, na skonfrontowanie się z ubóstwem. Stan relatywnego dobrobytu, do którego się przyzwyczajono, czyni trudniejszym zaakceptowanie wyrzeczeń i ofiar. Jest się gotowym na wszystko, byle tylko nie być pozbawionym tego, co jest owocem łatwego zysku. W ten sposób wpada się w różne formy pretensji, spazmatycznej nerwowości, żądań które prowadzą do strachu i do niepokoju, a w niektórych przypadkach do przemocy. To nie jest kryterium, na którym można konstruować przyszłość; co więcej, są to również formy bóstwa, od których nie możemy odwracać wzroku. Musimy być otwarci na odczytywanie znaków czasu, które wskazują na nowe sposoby bycia ewangelizatorami w świecie współczesnym. Natychmiastowe towarzyszenie, które wychodzi naprzeciw bieżącym potrzebom ubogich, nie może przeszkadzać dalekowzroczności, aby wprowadzać w czyn nowe znaki miłości i chrześcijańskiej caritas, w odpowiedzi na nowe formy ubóstwa, których doświadczają dziś ludzkość. Chciałbym, aby Światowy Dzień Ubogich, który celebруем już po raz piąty, mógł zakorzenić się jeszcze bardziej w naszych Kościołach lokalnych i otworzyć się na ruch ewangelizacyjny, który spotkałby w pierwszym rzędzie ubogich tam, gdzie oni się znajdują. Nie możemy czekać, aż zapukają do naszych drzwi. Pilnie potrzeba, abyśmy dotarli do nich w ich własnych domach, w szpitalach i w domach opieki, na ulicach i w ciemnych zaułkach, gdzie czasem się chowają, w schroniskach i w centrach przyjęć... Ważne jest, by zrozumieć, jak się czują, czego doświadczają, jakie pragnienia mają w sercu. Przyjmijmy za własne przejmujące słowa księdza Primo Matzzolariego: «Chciałbym was prosić, żebyście nie pytali mnie, czy są biedni ludzie, kim są i ilu ich jest, bo obawiam się, że takie pytania stanowią rozproszenie lub pretekst do unikania dokładnego wskazania sumienia i serca. [...] Nigdy nie liczyłem ubogich, ponieważ nie można ich zliczyć: ubogich się przytula, a nie liczy» („Adesso” nr 7, 15 kwietnia 1949 r.). Biedni są wśród nas. Jakże byłoby to ewangeliczne, jeśli moglibyśmy powiedzieć z całą prawdą: również my jesteśmy biedni, ponieważ tylko w ten sposób będziemy mogli rozpoznać ich realnie i sprawić, że staną się częścią naszego życia oraz narzędziem zbawienia.

Źródło: episkopat.pl.

POMÓŻMY SIEROTOM TRZECIEGO ŚWIATA

ADOPCJA SERCA

Adopcja Serca to niezwykle dzieło pomocy sierotom i dzieciom ze skrajnie ubogich afrykańskich rodzin prowadzone przez Ruch Maitri od 1996 roku. **Udział w programie oznacza moralne zobowiązanie ofiarodawcy do niesienia pomocy konkretnemu znanemu z nazwiska i imienia podopiecznemu. Celem Adopcji jest uchronienie najbiedniejszych od śmierci głodowej i chorób oraz zapewnienie dzieciom środków na naukę i przygotowanie do samodzielnego życia.**

JAK PRZYSTĄPIĆ DO PROGRAMU?

Aby wspierać konkretne dziecko w programie Adopcji Serca, należy:

- wypełnić deklarację przystąpienia do programu dostępną na stronie **www.maitri.pl**
 - w deklaracji należy wskazać wybraną formę pomocy.
 - udział w programie potwierdzamy przez opłacenie składki adopcyjnej za 3 miesiące.
- Na życzenie, po kontakcie telefonicznym deklaracja może zostać wysłana pocztą.

FORMY PROGRAMU

- **Szkoła podstawowa** – obejmuje dzieci najmłodsze, uczęszczające do szkoły podstawowej i te, które nie rozpoczęły jeszcze nauki. **Miesięczna składka to równowartość 13 EUR*** przeznaczane na dożywianie i utrzymanie dziecka oraz opłaty szkolne. Pomocy udziela się do czasu ukończenia szkoły podstawowej przez podopiecznego.
- **Szkoła średnia** – obejmuje dzieci i młodzież uczącą się w szkole ponadpodstawowej. **Miesięczna składka to równowartość 17 EUR*** z przeznaczeniem na utrzymanie podopiecznego i opłaty szkolne. Program trwa około 6 lat.
- **Szkoła życia** – uczęszcza do niej zazwyczaj młodzież pełnoletnia, która wcześniej nie miała możliwości nauki ani zdobycia zawodu. **Miesięczna składka to równowartość 15 EUR*** z przeznaczeniem na opłaty szkolne. Pomoc trwa 3 lata.

* – 1 EUR z każdej zapłaconej składki przeznaczamy co miesiąc na administrację programem Adopcji Serca.

PROJEKTY POMOCOWE

Fundusz dożywiania głodujących – darowizny przeznaczane są na organizację zbiorowego dożywiania głodujących dzieci w szkołach, przedszkolach i ośrodkach dożywiania.

Fundusz Pomocy Ubogim – wybierając ten fundusz ofiarodawca nie podejmując długoletniego zobowiązania, może samodzielnie określić wysokość kwoty i okres przekazywania pomocy lub dokonać jednorazowej wpłaty (bez wypełniania deklaracji). Wspierane dzieci są objęte programem Adopcji, lecz nie przypisane indywidualnie do ofiarodawców.

Projekty pomocowe. Ruch Maitri wspomaga realizację projektów związanych z zakupami leków, remontami i wyposażeniem ośrodków zdrowia, budową studni, itp. Lista projektów oczekujących na wsparcie znajduje się na stronie internetowej.

25-lecie programu Adopcja Serca w Gdańsku

Program Adopcja Serca został zainicjowany w Rwandzie w 1996 roku. Ta formuła pomocy afrykańskim dzieciom na odległość przyniosła szanse edukacyjne dla wielu tysięcy podopiecznych. Stało się to możliwe dzięki fundamentom położonym we współpracy Ruchu Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”, Zgromadzenia Księży Pallotynów oraz Zgromadzenia Sióstr Pallotynek. Uroczyste obchody 25-lecia programu w połączeniu z Dniem Adopcji Serca odbyły się 4 i 5 września 2021 roku. Zapraszamy do lektury relacji z zorganizowanych z tej okazji wydarzeń.

Jubileusz 25-lecia był szansą na przypomnienie historii Adopcji Serca, do refleksji nad aktualną sytuacją programu, a także do podziękowania osobom aktywnie biorącym w nim udział: misjonarkom, misjonarzom, ofiarodawcom, wolontariuszom i pracownikom. Symbolicznym początkiem obchodów była data 30 czerwca. Właśnie w tym dniu przystąpiła do programu pierwsza ofiarodawczyni w Gdańsku, deklarując pomoc rwandyjskiej sierocie. Stało się to możliwe dzięki akcji promocyjno-informacyjnej w kościołach Trójmiasta. W ślad za deklaracjami poszły liczne wpłaty „składek adopcyjnych” umożliwiające przesłanie pieniędzy do misjonarzy. Kulminacją obchodów miała miejsce w dniach 4-5 września, ponieważ to w tym miesiącu pierwsze sieroty z Rwandy zostały wpisane do programu przez księdza Stanisława Filipka SAC.

Spotkanie z rodzicami adopcyjnymi i wolontariuszami

Pierwszego dnia odbyło się spotkanie w sali przy parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Gdańsku Wrzeszczu, z wolontariuszami i rodzicami adopcyjnymi. Na początku koordynator Adopcji Serca, Tadeusz Makulski, przybliżył zgromadzonym historię powstania Ruchu „Maitri” oraz samego programu. Następnie swoje wystąpienie miały siostry misjonarki - s. Marta Litawa SAC oraz s. Mirosława Leszkowska CSA, które dały świadectwo na temat swojej pracy misyjnej w Afryce oraz roli programu Adopcja Serca w życiu wspieranych dzieci. Ostatnim gościem był ksiądz misjonarz Roman Rusinek SAC, który w trakcie swojej przemowy podkreślał niezwykłą rolę rodziców adopcyjnych, dzięki którym dzieci otrzymują dar, którego nikt nie będzie mógł im odebrać - edukację. Jubileuszowe wydarzenie zakończy-

ło się wykonaniem pamiątkowych zdjęć oraz rozmowami z zaproszonymi gośćmi.

W trakcie spotkania zebrani mieli również szansę obejrzeć specjalnie z tej okazji nagrane przez podopiecznego programu Adopcja Serca, kleryka Borela Koumo, wideo, w którym opowiedział swoją historię i podziękował ofiarodawcom oraz wszystkim zaangażowanym w pomoc potrzebującym dzieciom. Innym przygotowanym na tę okoliczność materiałem była kompilacja nagrań z misji w Afryce i Azji, prezentujących lokalne obchody 25-lecia Adopcji Serca. Zapraszamy do obejrzenia obu wideo na naszym kanale YouTube.

Wieczorem tego samego dnia odbyła się

Tadeusz Makulski wręcza okolicznościowe podziękowanie s. Marcie Litawie SAC.

także okolicznościowa transmisja online, dla wszystkich tych, którzy nie mogli uczestniczyć fizycznie w obchodach. Nagranie można zobaczyć z odtworzenia.

Dzień Adopcji Serca

5 września, czyli w Dzień Adopcji Serca, w kościele pod wezwaniem Najświętszego Serca Jezusowego w Gdańsku Wrzeszczu o godzinie 10:00 została odprawiona uroczysta Msza Święta koncelebrowana pod przewodnictwem biskupa pomocniczego Archidiecezji Gdańskiej Zbigniewa Zielińskiego w intencji Adopcji Serca. Biskupowi towarzyszył proboszcz parafii ks. Marek Dynia, oraz dwaj księża pallotyni związani z programem - ks. Jerzy Limanówka SAC i ks. Roman Rusinek SAC. Podczas kazania ksiądz biskup mówił, że pomaganie innym stanowi przykład naśladowania Chrystusa, a niebo powinno się traktować nie jako zadanie na przyszłość, ale na teraz. Nawiązywał także do patronki Ruchu „Maitri”, czyli św. Matki Teresy z Kalkuty, której liturgiczne wspomnienie przypada 5 września, a która stanowi symbol

miłosierdzia okazywanego drugiemu człowiekowi.

Biskup apelował o modlitwę w intencji programu Adopcja Serca, tak by z jego przyczyną grono potrzebujących na całym świecie uległo zmniejszeniu. Szczegółową relację z uroczystej Mszy Świętej można przeczytać na łamach Gościa Gdańskiego.

Wszystkie pozostałe kazania tego dnia wygłaszał ks. Roman Rusinek SAC, który pracował przez wiele lat jako misjonarz w Rwandzie i Wybrzeżu Kości Słoniowej, a który obecnie posługuje w Sekretariacie Misyjnym Prowincji Chrystusa Króla w Warszawie. Po każdej Mszy Świętej można było również spotkać pracowników i wolontariuszy Adopcji Serca, którzy propagowali ideę wspierania programu oraz zbierali pieniądze na pomoc potrzebującym dzieciom.

Obchody 25-lecia na misjach

Do świętowania jubileuszu programu Adopcja Serca przyłączyły się także współpracujące z Ruchem „Maitri” misje w krajach Afryki i Azji. W miarę możliwości w pandemicznej rzeczywistości zorganizowane zostały okolicznościowe pikniki i spotkania dla dzieci objętych pomocą w ramach programu. Symboliczną kulminacją obchodów były ogólnokrajowe uroczystości zorganizowane w Masaka w Rwandzie 20 listopada 2021 r. Materiały z obchodów na łamach naszych mediów społecznościowych – Facebooku oraz Instagramie.

Uroczystości były okazją do wyrażenia wdzięczności Rodzicom Adopcyjnym uczestniczącym w programie, a jednocześnie zachętą do włączenia się w ideę Adopcji Serca dla osób nieznaną tę formułę wsparcia.

Szymon Luliński

45. Spotkanie Krajowe Ruchu „Maitri”

W dniach 16-17 października 2021 odbyło się 45. jubileuszowe Spotkanie Krajowe uczestników Ruchu Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”. W Centrum Misji Afrykańskich w Borzęcinie Dużym pod Warszawą, ośrodku rekolekcyjno-konferencyjnym prowadzonym przez misjonarzy Stowarzyszenia Misji Afrykańskich, zjawili się przedstawiciele wspólnot „Maitri”, aby wspólnie dokonać wyboru nowych władz oraz świętować 45-lecie istnienia Ruchu. W spotkaniu uczestniczyli również duszpasterze wspólnot,

*Nowa Rada Stała Ruchu Maitri.
Od lewej: Edyta Ostrowska, Agnieszka Strycharczuk, Aleksandra Kwas.*

na czele z Duszpasterzem Krajowym Ruchu ks. Andrzejem Panasiukiem.

Walne Zgromadzenie Członków Ruchu „Maitri”

Podczas pierwszego dnia spotkania odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Ruchu, które stanowiło zwieńczenie 3-letniej kadencji dotychczasowej Głównej Odpowiedzialnej Edyty Ostrowskiej oraz jej zastępców – Tadeusza Makulskiego i Weroniki Musioł. Jednocześnie Zgromadzenie dokonało wyboru nowych władz. Członkowie Ruchu zdecydowali się powierzyć dalsze przewodnictwo nad wspólnotami Agnieszce Strycharczuk jako Głównej Odpowiedzialnej, oraz jej zastępcom – Aleksandrze Kwas oraz Edycie Ostrowskiej.

Uroczyste świętowanie 45. lecia Ruchu

Po wyborach Członkowie Ruchu w ramach świętowania swojego 45-lecia wysłuchali prelekcji ks. Andrzeja Panasiuka pt. „O nowych sposobach przeżywania wspólnoty Ruchu”. Pochylając się nad kwestią komunikacji w ramach wspólnot i pomiędzy nimi, która została znacznie utrudniona w dobie pandemii, Członkowie „Maitri” w grupach wymienili się

swoimi sposobami i pomysłami na jej udoskonalenie. Następnie

odbyła się uroczysta Msza Święta celebrowana przez duszpasterzy wspólnot. Po niej był czas na świadectwa długoletnich członków Ruchu oraz założyciela „Maitri” Jacka Wójcika, a także na jubileuszowy tort. Pełen aktywności, radości ze wspólnego spotkania i modlitwy dzień zakończył się Apelem Jasnogórskim i Modlitwą Ruchu.

Drugi dzień Spotkania Krajowego rozpoczął się od Jutrzn i Mszy Świętej. Następnie w ramach podsumowań wspólnoty Ruchu zaprezentowały owoce swoich działań na przestrzeni ostatnich 45 lat. Była to okazja do wspólnego przeżywania tego szczególnego jubileuszu oraz do refleksji nad tym, co udało się osiągnąć. Na zakończenie spotkania członkowie Ruchu otrzymali błogosławieństwo. Część z nich udała się do miejsca, w którym patronka Ruchu św. Matka Teresa z Kalkuty, mieszkała w trakcie swojego pobytu w Warszawie.

Szymon Luliński

Wydobywamy ze skarbca rzeczy nowe i stare – świadectwo założyciela Ruchu „Maitri”

Fragmenty wystąpienia założyciela Ruchu „Maitri” Jacka Wójcika pt. „Wydobywamy ze skarbca rzeczy nowe i stare”, wygłoszonego podczas 45. Krajowego Spotkania Ruchu „Maitri” w Borzęcinie Dużym 16 października 2021 roku.

Co z nas zostało z „tamtych lat”

Moje doświadczenie Ruchu mieści się wewnątrz mojego uczestniczenia w życiu Kościoła. Niedawno natrafiłem na pisany bardzo prostym językiem (po polsku) tekst zbiorowy w czasopiśmie *Peregrinus Cracoviensis* pod tytułem „Rzeka jako symbol Kościoła”. Autorzy posługują się w nim takim właśnie obrazem. Pozwala mi to patrzeć na nasz Ruch jak na mały strumyczek, który tę rzekę zasila. Każdy strumyczek ma swój początek. Gdzieś jest jego pierwsza kropla. Nazywano mnie założycielem. A ja zawsze powtarzałem, że miałem poczucie, że ta pierwsza kropla była gdzieś przede mną. Albo lepiej - nade mną. Bo ani nie miałem żadnego planu, ani najmniejszego zamiaru ani też umiejętności zakładania

czegokolwiek. To wszystko „stało się”. To jest moje osobiste doświadczenie działania Ducha Świętego. Właściwie od tamtej pory zacząłem więcej myśleć o Duchu Świętym i jego realnym wpływie na moje życie. To był pierwszy skarb, który otrzymałem.

A potem pojawiły się następne krople. Każdy najmniejszy strumyczek składa się z kropli. Nie potrafimy powiedzieć, która z nich jest ważniejsza od drugiej. Część po drodze wyparowuje. Inne dobijają po drodze. Może tylko nieliczne płyną w nim cały czas. Bez każdej z nich nie byłoby strumienia.

Każda kolejna osoba sprawiała radość

Po powrocie z Indii miałem wielkie pragnienie spotkania osób, które dzieliłby ze mną poruszenie będąc innych. Przypomnę, że był to czas w historii naszego kraju, gdy dominowało przekonanie, że to my, Polacy jesteśmy biedni i to nam należy się pomoc. To był wielki głód z mojej strony. Dlatego później zaproponowałem, żeby za początek naszego Ruchu uznać moment, w którym pojawili się Piotr i Andrzej. Miało to miejsce 27 listopada 1975 roku. Jedną z nielicznych dat,

które pamiętam. A gdyby te kolejne krople, czyli Andrzej lub Piotr zechcieli Wam opowiedzieć swoją historię, to wyszłoby na jaw, że ze strony każdego z nich nasze spotkanie było w jakimś sensie przypadkowe. Ksiądz B. Bozowski twierdził, że nie ma przypadków. Nazywał takie sytuacje „reżyserią Pana Boga”.

Każda kolejna kropla-osoba sprawiała radość. Na pewno znacze to uczucie. W pamięci zapisują się szczególnie takie, które uratowały nas przed kryzysem. Niejeden raz przeżywałem załamania. Byłem bliski załamania, gdy po wielu staraniach otrzymaliśmy w końcu miejsce na magazyn u Marianów na Szwedzkiej. Było to pomieszczenie po hodowli świń. W sąsiednim pomieszczeniu nadal urzędowały zakonne świnki. Było brudno i śmierdziało. Rzuciłem hasło w ówczesnej wspólnotcie warszawskiej – trzeba przyjąć i odnowić to miejsce, zaadoptować. Przyszedłem rano i sam się krzątałem. Mijały godziny, zaczęła zalewać mnie krew. To wszystko nie ma sensu - myślałem. Raz, że Kościół oferuje nam chlew na taką działalność. A dwa, że nikt z Maitrowców nie pali się do pracy. I wtedy w drzwiach

Ciąg dalszy na str. 5

Wieści ze wspólnot

BYTOM

● Obchody 45-lecia bytomskiej wspólnoty Ruchu „Maitri” - 28 sierpnia br. w parafii Św. Jaceka w Bytomiu odprawiona została dziękczynna Eucharystia, którą sprawował opiekun bytomskiej wspólnoty, ks. Krzysztof Karkosza.

Na mszę zaproszeni zostali niezwykli goście - siostra Jordana Elżbieta Przybył, misjonarka z Boliwii oraz jej przyjaciele: 3 muzykujące małżeństwa polsko - boliwijskie, a każde z nich z trójką swoich uzdolnionych muzycznie dzieci. Goście zapewnili piękną oprawę muzyczną.

Po mszy odbyło się spotkanie dla Rodziców Adopcyjnych, które ubogacili goście śpiewami i tańcami w regionalnych boliwijskich strojach. W trakcie spotkania zebrani zapoznali się z historią bytomskiej wspólnoty oraz ze świadectwem s. Jordany Przybył. Siostra pracuje w Boliwii i od ponad 23 lat współpracuje ze wspólnotą w ramach programu Adopcja Serca Ruchu „Maitri”. Uczestnicy spotkania skosztowali też tortu zbudowanego z ciast przyniesionych przez członków Ruchu. Na torcie zapłonęły okolicznościowe świeczki z cyframi „45” i „25” odnoszącymi się do rocznicy powstania wspólnoty i 25-lecia powstania programu Adopcji Serca.

● Tradycyjnie 28 września o godz. 15.00 w rocznicę beatyfikacji o. Michała Sopočki, spowiednika św. Faustyny, na skwerze Św. Matki Teresy z Kalkuty w Bytomiu Koronkę do Bożego Miłosierdzia poprowadził o. proboszcz, kapucyn. W wydarzeniu wzięli udział członkowie bytomskiej wspólnoty Ruchu.

● 19 października, w rocznicę beatyfikacji Matki Teresy z Kalkuty (2003 r.) członkowie bytomskiej wspólnoty wzięli udział uroczystym wprowadzeniu relikwii Świętej do kościoła Św. Rodziny w Bytomiu. Niosły je siostry Misjonarki Miłości, które prowadziły Różaniec w czasie adoracji Najśw. Sakramentu. Mszę św. celebrował ks. bp Andrzej Iwanecki, pomocniczy biskup diecezji gliwickiej.

● Wspólnota bytomska uczestniczyła w projekcji filmu „Jutro czeka nas długi dzień”, który opowiada o pracy dr Heleny Pyz, polskiej lekarki w Indiach. Pozostająca w kontakcie online z bytomską wspólnotą dr. Helena od 30 lat pracuje wśród chorych na trąd w ośrodku JEEVODAYA.

GDAŃSK

● 18 maja br. - w ramach Dnia Skupienia gdańskiej wspólnoty Ruchu „Maitri” odbyła się Msza Święta połączona z konferencją duszpasterza wspólnoty ks. Marka Dyni na temat tożsamości uczestnika Ruchu „Maitri”.

● 4 i 5 września odbyły się uroczyste obchody 25-lecia programu w połączeniu z Dniem Adopcji Serca w Gdańsku. Pierwszego dnia miało miejsce spotkanie z Rodzicami Adopcyjnymi i zaproszonymi gośćmi: s. Martą

Litawą SAC, s. Mirosławą Leszkowską CSA oraz ks. Romanem Rusinkiem SAC. Drugiego dnia natomiast w kościele pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Gdańsku Wrzeszczu została odprawiona uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem ks. bp. Zbigniewa Zielińskiego.

● 6 listopada gdańska wspólnota obchodziła 45-lecie powstania Ruchu „Maitri”. Obchody rozpoczęły się od Mszy Świętej w intencji zmarłych i żyjących członków wspólnoty. Po niej zgromadzeni udali się na spotkanie, w trakcie którego przybliżono historię powstania Ruchu. Była to także okazja do spotkania z byłym podopiecznym programu Adopcja Serca – Modestem Habiaryemy, odpowiedzialnym za program Adopcji Medycznej w misji Nyakinama w Rwandzie, który opowiedział o swoich doświadczeniach w pracy z osobami chorymi i potrzebującymi w Afryce.

● W październiku odbyła się zbiórka odzieży dla potrzebujących dzieci w Nepalu, prowadzona przez wolontariuszkę programu Adopcja Serca, p. Bożenę Lemierską z miejscowości Lisów pod Elblągiem. W jej wyniku zebrano 26 kartonów z polarami, kurtkami, plecakami i kredkami o łącznej wadze niemal 200 kg.

LUBLIN

● 16 czerwca br. - w Międzynarodowy Dzień Dziecka Afrykańskiego w Szkole Podstawowej nr 28 w Lublinie została zorganizowana wystawa plakatów pt. *Kameruńska Codzienność* autorstwa dr Konrada Czernichowskiego, który wraz z Anią z Tanzanii studentką UMCS byli tego dnia specjalnymi gośćmi na szkolnych uroczystościach.

● 17 sierpnia - członków lubelskiej wspólnoty odwiedził o. Jacek Górka - misjonarz, gwardian wspólnoty Św. Franciszka Braci Mniejszych z Morogoro, który nadzorował budowę studni finansowanej przez lubelską wspólnotę „Maitri”.

● 7 września - konferencja dla uczestników Ruchu wygłoszona przez ks. Wojciecha Rebetę na temat s. Elżbiety Róży Czackiej i jej dzieł w podwarszawskich Laskach (ośrodek dla nieświadomych) oraz Żółowie (woj. lubelskie).

● 14 września - w wyniku wyborów na kolejne 3 lata (2021-2024) Odpowiedzialną za wspólnotę Ruch „Maitri” w Lublinie została Agnieszka Goliszek (nauczycielka jęz. angielskiego w SP nr 28 w Lublinie, gdzie prowadzi Adopcję Serca), animatorem - Barbara Mielecka, a skarbnikiem - Artur Salamon.

● 11 grudnia br. odbędzie się Adwentowy Dzień Skupienia w Lublinie, który poprowadzi duszpasterz krajowy ks. Andrzej Panasiuk. Więcej informacji na stronie internetowej.

Wydobywamy...

Dokończenie ze str. 4

stała Maria z odkurzaczem i pytaniem: „Jacku, to co mam robić?”. Pismo mówi, że Duch święty tchnie kędy chce. Możecie wierzyć lub nie, ale właśnie w tamtym momencie doznałem Jego dotknięcia. Gdzieś przysnął cały gniew i wściekłość. Jego Duch spłynął na mnie przez spokój Marii. Ona nie zdawała sobie sprawy, kim dla mnie była w tamtym momencie. A potem z tego miejsca poszły dziesiątki, może setki ton darów. W tym miejscu wiele osób z Polski nauczyło się pakować paczki.

Takie chwile są skarbem

Doznałem tam później szczególnego doświadczenia Kościoła, gdy biskup Władysław Miziołek na którymś Spotkaniu Krajowym „Maitri” zapytał o ten nasz punkt, bo go chce poświęcić. Krępowiałem się, wstydzilem, bo przecież świnię kwiczą obok. Ale biskup kazał się prowadzić. I poszedł z całym majestatem - w kapie z pastorałem - i święcił ten nasz chlewik. Zostało mi też

wspomnienie czerwonych rąk Piotra, który na mrozie zaszywał worki. Maria była tą kropką, która zrobiła swoje, a potem wyparowała. Ale jakże była mi potrzebna. Dziś mówię o tym, aby odpowiedzieć co jest dla mnie skarbem. Właśnie takie chwile - wsparcie Marii, czerwone ręce Piotra i biskup święcący chlewik.(...)

Nikt z nas nie jest zdolny ocenić doniosłość działania i obecności drugiej osoby. Matka Teresa potrafiła to zgrabnie ująć: „*Żadne zajęcie nie jest zbyt małe. To my jesteśmy tak mali, że patrzymy na sprawy w sposób, który czyni je także małymi. Ale Bóg jest Wszechmocny i dla Niego wszystko jest ważne.*” Przywołuję tę myśl, gdy kusi mnie, żeby oceniać siebie lub innych. I pozwólcie, że jeszcze przybiję to aktem strzeżystym siostry Faustyny: „*Przebóstwij mnie, aby czyny moje miały wartość nadprzyrodzoną*” (Dz. 1242). Proszę codziennie o taki dar dla siebie, o nadprzyrodzony skutek swoich poczynań.(...)

Pełna treść wystąpienia jest dostępna na stronie internetowej www.maitri.pl.

red. Szymon Luliński

Ruch „Maitri” ma 45 lat

W 2021 roku Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri” świętuje swoje 45-lecie. Przez cały ten okres członkowie Ruchu nie ustawali w wysiłkach, by realizować swój charyzmat – wyrażoną czynem miłość do najuboższych.

Początki Ruchu

Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri” został założony w 1976 roku w Warszawie. Założycielem wspólnoty jest Jacek Wójcik, który w trakcie swojej podróży do Indii trafił do Domu Sióstr Misjonarek Miłości w Kalkucie, gdzie jako wolontariusz miał okazję poznać św. Matkę Teresę. Ta wizyta była impulsem do stworzenia na przełomie lat 1975/76 Studenckiego Konwersatorium Trzeciego Świata przy klasztorze Paulinów w Warszawie. Wraz z powstawaniem nowych wspólnot Ruchu

Uczestnicy Ruchu „Maitri” z Matką Teresą i Siostrami. Kalkuta, Indie 1981 r.

w innych miastach, doszło do zmiany nazwy na Ruch Wymiany z Krajami Trzeciego Świata. W latach 80-tych nazwa została uzupełniona o pochodzące z sanskrytu słowo „maitri” oznaczające braterstwo i przyjaźń, a w 1990 roku przybrała ostateczną formę „Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata Maitri”.

Realizacja charyzmatu

We wczesnym okresie działalności uczestnicy Ruchu wysyłali paczki do Sióstr Misjonarek Miłości z Kalkuty, z czasem akcja ta nabrała charakteru masowego. W latach 70' i 80' Ruch podjął współpracę z ośrodkiem dla trędowatych w Jeevodaya w Indiach, prowadzonym przez śp. ks. A. Wiśniowskiego SAC, a także z podobnym ośrodkiem w Puri prowadzonym przez bł. o. Mariana Żelazka SVD. W 1989 Episkopat Polski wyznaczył Krajowego Duszpasterza Ruchu w osobie śp. ks. Romana Foryckiego SAC. Dzięki niemu został opracowa-

wany statut Ruchu, w którym zawarto rozpoznany charyzmat – „wyrażona czynem miłość do najuboższych”. Z upływem czasu Ruch

Śp. ks. Roman Forycki SAC.

ukierunkował się na współpracę z polskimi misjonarzami pracującymi wśród najbardziej potrzebujących mieszkańców w Indiach, Ameryce Południowej i Afryce. Rezultatem tej współpracy było powstanie w 1996 roku programu Adopcja Serca, polegającego na moralnym zobowiązaniu ofiarodawcy do niesienia pomocy konkretnemu, znanemu

z nazwiska i imienia podopiecznemu.

Uczestnictwo w Ruchu od początku jego istnienia wiąże się ściśle z formacją duchową członków i pracą na rzecz ubogich i głodujących. W swoich szeregach Ruch skupia osoby świeckie wszystkich stanów, niektóre z nich posiadają wykształcenie teologiczne. Patronami Ruchu są św. Franciszek z Asyżu oraz św. Matka Teresa.

Ruch jest członkiem założycielem ogólnopolskiej Rady Ruchów i Stowarzyszeń

Katolickich. Obecnie funkcjonuje w ramach dziewięciu wspólnot działających przy parafiach w Polsce oraz jednej w Czechach. Wspólnoty posiadają parafialnych opiekunów duchowych, pozostają także w kontaktach z biskupami diecezjalnymi.

Obchody 45-lecia Ruchu „Maitri” w Gdańsku

W sobotę 6 listopada w Gdańsku, w parafii pw. Najświętszego Serca Jezusowego odbyły się uroczyste obchody 45-lecia Ruchu Maitri. Była to okazja nie tylko do wspólnego uczczenia wyjątkowego jubileuszu, lecz także do spotkania ze szczególnym gościem – Modestem Habiaryemye z Rwandy, byłym podopiecznym programu Adopcja Serca, opiekunem niepełnosprawnych w misji Nyakinama.

Obchody rozpoczęły się od Mszy Świętej sprawowanej przez duszpasterza gdańskiej wspólnoty Ruchu Maitri, ks. Marka Dynię, w intencji zmarłych oraz żyjących członków Ruchu. Po niej wszyscy zgromadzeni udali się na spotkanie w kawiarence. Odpowiedzialny gdańskiej Wspólnoty wygłosił na nim wystąpienie dotyczące historii Ruchu Maitri oraz wymiaru duchowego uczestnictwa w nim.

Następnie Modeste Habiaryemye, jako odpowiedzialny za program Adopcji Medycznej w Nyakinama, przedstawił prezentację o swoich doświadczeniach z pracy z osobami chorymi i potrzebującymi w Afryce. W trakcie spotkania w kawiarence była również okazja do skosztowania przygotowanych przekąsek oraz do wypicia kawy lub herbaty. Na koniec wykonano kilka pamiątkowych zdjęć, a zgromadzeni mieli okazję do wspólnych rozmów i wymiany refleksji. Spotkanie było transmitowane na kanale YouTube AdopcjaSerca.

Szymon Luliński

Z ojcem Baptistem D'Souza SVD rozmawiamy na temat trudnej sytuacji w czasie pandemii w Puri w Indiach. W tej okolicy programem Adopcja Serca objętych jest 35 podopiecznych z Beatrix School, placówki założonej przez Sługę Bożego o. Mariana Żelazka SVD. Szkoła dzięki pomocy darczyńców Ruchu Maitri od początku 2021 roku może cieszyć się stałym dostępem do energii elektrycznej.

Adopcja Serca w pandemii

Jak wygląda życie codzienne podczas pandemii koronawirusa w Puri w Indiach?

Niespokojnie i bardzo niepewnie – tak mogę opisać codzienne życie w Puri podczas pandemii. Nasze miasto ma charakter turystyczny. Niestety turystyka całkowicie zamarła. Wszystkie hotele i pensjonaty są zamknięte. Do miasta nie mają wstępu turyści. Świątynia Dżagannatha jest zamknięta dla zwiedzających. Codzienne rytuały w świątyni są wykonywane przez sługi i kapłanów bez obecności wyznawców wewnątrz świątyni. W rezultacie główna ulica prowadząca do świątyni całkowicie opustoszała.

Gospodarka Puri jest uzależniona od turystyki i świątyni. Ponieważ obie są zamknięte poważnie cierpi na tym działalność gospodarcza, dochody i codzienne funkcjonowanie miasta. Setki taksówek, kilka tysięcy riksów samochodowych, riksze rowerowe i domokrażcy są bez dochodu. Nie ma publicznego transportu autobusowego – ani autobusów miejskich, ani dalekobieżnych. Ludzie nie mogą się przemieszczać z miejsca na miejsce nawet w sytuacji awaryjnej. Nie ma połączenia kolejowego do Puri. Pociągi dalekobieżne przewożące pracowników migrujących do pracy kończą się w sąsiednim mieście. Przy tych wszystkich ograniczeniach życie się praktycznie zatrzymało.

Czy w okolicy Puri jest prowadzony program szczepień?

Tak. Na szczęście rząd stanowy przejął inicjatywę w zamawianiu szczepionek w ramach globalnego przetargu i zainicjował masową akcję szczepień w naszym stanie. W Puri szczepienia rozpoczęto w marcu 2021 roku w Szpitalu Dystryktu i trzech innych Miejskich Ośrodkach Zdrowia. Każda osoba z dowodem osobistym i numerem telefonu komórkowego mogła wejść i zaszczepić się. Prowadzenie szczepień w Szpitalu Głównym i ośrodkach zdrowia zaburzyło ich normalne funkcjonowanie i utrudniło opiekę zdrowotną. Dlatego od drugiego tygodnia administracja miasta namówiła szkoły na terenie Puri, aby na dużą skalę przeprowadzały bezpłatne szczepienia. Zaczęli od siedmiu szkół, w tym naszej Beatrix School. Każdego dnia rano w odpowiednich ośrodkach wydawano 500 kuponów i każdy z nim mógł przyjść o każdej porze dnia na szczepienie.

Niedawno z pomocą darczyńców Maitri, zakupiono baterie do elektrowni słonecznej w Puri. Jaka jest rola energii słonecznej w Beatrix School?

Na początku 2021 roku, dzięki wsparciu otrzymanemu od Maitri na zakup 10 baterii słonecznych, ponownie uruchomiono elektrownię słoneczną o mocy 10 KW w Beatrix School. Od tego czasu cały kampus szkolny jest zasilany energią słoneczną. Chociaż zajęcia się nie odbywają, cała praca biura szkoły, w tym przysyłanie danych dotyczących klas, szczegółów programu posiłków w południe itp., przebiegała bez zakłóceń ze względu na dostępność energii słonecznej. Rejestracja online danych uczniów klasy IX na roczny egzamin maturalny 2022 i związane z nim prace również przebiegały sprawnie dzięki zasilaniu energią słoneczną.

Energia słoneczna dla Szkoły Beatrix była wielkim błogosławieństwem. Znacznie obniżyła taryfę za energię elektryczną i płatności. Jesteśmy szczerze wdzięczni Maitri za hojne wsparcie w kwestii wymiany baterii i ponownego uruchomienia Stacji Energii Słonecznej Szkoły Beatrix.

W tym roku minęła piętnasta rocznica śmierci ks. Mariana Żelazka SVD, założyciela Szkoły Beatrix oraz kolonii trędowatych w Puri. Czy jego dzieło jest nadal aktualne, a jego duch wciąż żyje wśród członków lokalnej społeczności?

Mimo ograniczeń związanych z blokadą z powodu Covid-19, 15. rocznicę śmierci sługi Bożego Mariana Żelazka obchodziliśmy bardzo uroczystie i z wielkim oddaniem. Mieszkańcy ośrodka Ishopanthy rozpoczęli dzień od dziękczynienia w „Kaplicy Ojca Mariana” o godzinie 6:30. Z nostalgią wspomniano współczującą miłość ojca Mariana do ludzi na marginesie, zwłaszcza tych, którym choroba odebrała godność ludzką. Wspominaliśmy także propagowanie powszechnego braterstwa poprzez dialog między wierzącymi w Puri z różnych tradycji religijnych. O godzinie 8.00 kierownictwo i przedstawiciele uczniów Szkoły Beatrix – popularnie zwanej „Szkołą Ojca” – złożyli hołd Założycielowi Szkoły Beatrix ze składaniem wieńców przy jego pomniku.

W Kolonii Trędowatych Karunalaya odbyło się krótkie nabożeństwo upamiętnia-

jące głównie działania Ojca na rzecz osób starszych, chorych i dzieci. Podczas gdy niektórzy z nich przyjeżdżali na trójkołowcach, inni powoli podchodzili do pomnika Ojca Mariana zainstalowanego w pierwszą rocznicę śmierci przed szpitalem Karunalaya. Dzieci z kolonii radośnie tłoczyły się wokół. Było to radosne zgromadzenie ze śpiewem, wieńcem i okadzeniem posągu Ojca. Dzieci ofiarowały kwiaty swojemu ukochanemu „BAPA” i podzieliły się „Prasadą” jako prezentem od Ojca.

Urodziny Ojca Mariana w dniu 30 stycznia każdego roku obchodzimy z wielkim nabożeństwem jako Dzień „Sadbhavana”, czyli Dobrej Woli. W tym dniu odbywa się międzyreligijne nabożeństwo modlitwne zapraszające liderów innych wyznań. Prowadzimy również seminaria, dyskusje na tematy będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, jak harmonia religijna, służba ludzkości itp., zapraszając wybitnych uczonych i osoby o wysokiej pozycji w społeczeństwie. To tylko niektóre z dróg, którymi przekazujemy spuściznę ojca Mariana.

Pandemia podzieliła świat. Czy ośobiście uważasz, że w tej chwili nadal istnieje potrzeba niesienia pomocy z krajów Zachodu do Indii?

Pandemia bardzo dotkliwie dotknęła biednych. Pogłębił się podział na bogatych i biednych. Najbardziej poszkodowani są ci, którzy żyją z codziennych zarobków w pracy doraźnej, ponieważ nie mają teraz zatrudnienia. Sprzedawcy uliczni nie prowadzą żadnego biznesu, ponieważ nie ma ludzi, którzy mogliby kupować ich towary. Najbliższa przyszłość wygląda na bardzo ponurą dla wszystkich marginalizowanych

Ciąg dalszy na str. 8

Adopcja Serca u Sióstr Józefitek w Republice Kongo

Przedstawiamy treść listu otrzymanego od s. Liliosy Romanek ze Zgromadzenia Świętego Józefa z Makabandilou w Republice Kongo.

„Szkolnictwo nie jest tu problemem państwa...”

Zaczynając pisać do Was tych kilka słów, chodzi mi po głowie ten piękny wiersz Świętej Teresy z Lisieux: „Me życie jest cieniem, me życie jest chwilą, co ciągle ucieka i ginie. By kochać Cię Panie, tę chwilę mam tylko, Ten dzień dzisiejszy jedynie! ...”. Z ramienia Ruchu „Maitri” zajmuję się koordynowaniem pomocy podopiecznym programu Adopcja Serca w Kongo. Te zadanie realizuję we współpracy z s. Christine w Makabandilou i s. Florianne w Oyo.

Dla większości dzieci w Kongo opłata szkoły czyli chesnego, która obowiązuje nawet w szkołach państwowych, jest niemożliwa. I to pomimo że szkoła państwowa jest za darmo, ponieważ dzieci muszą płacić tzw. ubezpieczenie, które służy do zapewnienia ciągłości funkcjonowania danej szkoły, chociażby na pensję nauczyciela, czy też, aby zakupić kredę. Szkolnictwo nie jest tu problemem państwa, dlatego my tak bardzo staramy się pomóc tym dzieciom, aby nauczyły się chociaż czytać i liczyć. Oczywiście wasza pomoc Ruchu „Maitri” jest w wielu przypadkach zbawienna!

Ciężka droga do szkoły

Dużej liczbie dzieci Wasza pomoc zapewnia również dojazd do szkoły, ponieważ idą one czasem do 5 km na nogach tam i z powrotem do szkoły, w słońcu i często bez posiłku. Ta sytuacja jest inna w wioskach, gdzie dzieci idą tych kilka kilometrów do szkoły, ale mają kawałek manioku przy sobie, a w mieście może mają bliżej, ale nie mają nic do zjedzenia. Te pieniądze z Waszej

pomocy służą każdemu dziecku trochę inaczej, jednak priorytetem jest zawsze szkoła.

To co chcę Wam powiedzieć, nasi Drodzy Dobrodzieje i Rodzice Adopcyjni tych dzieci, którym pomagacie, że ta pomoc jest dla nich ogromna, a ja mimo moich 40 lat pracy tu na misjach w Kongo mam wciąż wrażenie, że bogate kraje powinny zrobić coś więcej dla tego kontynentu.

Adopcja Serca zmienia życie

Dziękuję wam Maitri za to co robicie dla dzieci w Afryce, one są takie kochane i wdzięczne. Szczególnym widokiem jest błysk w ich oczach, gdy Siostra mówi, że przysłała pomoc z „Maitri”. Oto jeden z przykładów:

Mama małego Oko nie zapłaciła w zeszłym roku za szkołę. Chorowała i przez długi był obawa, że jej syn nie będzie mógł chodzić do szkoły. S. Christine powiedziała jej, że przysłała pomoc z Maitri. Mama się rozpłakała, uklękła i powiedziała „niech Bóg błogosławi tych, którzy nam pomagają, niech żyją długo i niech Bóg im da dużo szczęścia, aby też nam mogli jeszcze pomóc”.

Nie wiem czy ten przykład wyraża ogrom wartości tej pomocy, ale tak jest tu na co dzień. Dziękując za wasz trud, Maitri, za każdego Rodzica z adopcji, ślę serdeczne pozdrowienia z Makabandilou.

Republiki Kongo, dn. 30.09.2021 r.

red. Szymon Luliński

Adopcja...

Dokończenie ze str. 7

ludzi. Okoliczne dzieci będą potrzebowały pomocy w edukacji. Niedawno zapytałem szanowaną osobę o skutki pandemii w jego sąsiedztwie. Powiedział, że praktycznie każde gospodarstwo domowe walczy o swoje codzienne utrzymanie, ponieważ nie ma źródła dochodu. Choć media przedstawiają kolorowy obraz naszego kraju i jego rozwoju, nieopowiedziana historia indyjskiej biedoty pozostaje rzeczywistością. Zdecydowana większość ludzi mieszka na wsi bez dostępu do krzykliwego postępu i wzrostu przedstawianego w mediach. Placówki zdrowotne dostępne dla ubogich na wsiach i w małych miastach w czasie pandemii są klasycznym przykładem nierównego rozwoju kraju. Moim zdaniem potrzeba pomocy nadal istnieje i jest aktualna.

Czy chrześcijaństwo i wyznawcy innych religii powinni koncentrować się na własnym zdrowiu, czy wręcz przeciwnie, raczej

nadal nieść pomoc potrzebującym, niezależnie od wyznania, religii i płci?

Pandemia nauczyła świat, że „każdy jest równy w jej oczach”. Promocja powszechnego braterstwa jest potrzebą chwili. Jako wyznawcy Chrystusa zostaliśmy wezwani do miłowania bliźniego, bez względu na jego stan, wyznanie, religię i płeć. Mamy promować Królestwo Boże, to znaczy miłość, pokój i sprawiedliwość poprzez nasze słowo, pracę i działanie. Dlatego naszym obowiązkiem jest pomaganie wszystkim w potrzebie.

Ojciec Marian Żelazek przez swoje życie w bezinteresownej służbie cierpiącej ludzkości żył tymi wartościami miłości i sprawiedliwości. Jest dla nas doskonałym przykładem miłości w działaniu. Będziemy nadal świadczyć naszą posługę potrzebującym bez względu na ich wyznanie, religię i płeć oraz pielęgnować wartości ewangeliczne wokół nas i w społeczeństwie, w którym żyjemy.

Jaromir Kamiński,
Tadeusz Makulski

ś†P

Róża Sternik

30 maja 2021 r. w wieku 90 lat zmarła Róża Sternik.

Jest to wielka strata dla Ruchu „Maitri”, a szczególnie dla jej lubelskiej wspólnoty. Choć należała do różnych stowarzyszeń zawsze podkreślała, że Ruch „Maitri” był dla niej najważniejszy. Pełna poświęcenia działała w nim przez blisko 40 lat. Jeszcze w czwartek 27 maja podpisała list do naszego wspólnotowego dziecka adopcyjnego.

Każdy, kto spotkał Różę, mógł doświadczyć jej niezwyklej pogody ducha i pokoju.

Ruszyła budowa szkoły podstawowej w Ruhango

Stowarzyszenie Ruchu „Maitri” wspólnie ze Zgromadzeniem Sióstr Pallotynek (prowincja Rwanda-Kongo-Uganda) i szwajcarską Fundacją Amani realizuje projekt budowy szkoły podstawowej w Ruhango w Rwandzie. Projekt ten jest odpowiedzią na potrzebę miejscowej ludności w zakresie dostępu do edukacji.

Wypełniamy lukę

Ruhango znajduje się w południowej części Rwandy. Większość lokalnej populacji jest niezwykle biedna, a jej główną działalnością generującą dochody jest rolnictwo. Środki uzyskiwane w ten sposób wystarczają

co najwyżej na zaspokojenie podstawowych potrzeb takich jak żywnienie. W Rwandzie szkoły na każdym poziomie są płatne, w związku z tym rodzice najczęściej nie są w stanie we własnym zakresie zapewnić dzieciom dostępu do edukacji. Budowa szkoły podstawowej w Ruhango jest próbą odpowiedzi na ten problem, a także na celu wypełnienia luki w dostępie do wysokiej jakości nauczania dla miejscowej ludności.

Szansa na lepszą przyszłość

Projekt budowy szkoły podstawowej stanowi kontynuację wcześniejszych działań Sióstr Pallotynek, które w 2019 roku utworzyły przedszkole w Ruhango. Dzięki powstaniu kolejnej placówki edukacyjnej

dzieci będą miały szansę na kontynuację nauki, bez dodatkowej potrzeby przemierzania dużych odległości. Siostry chcą zbudować szkołę, która sprostałaby współczesnym wyzwaniom i pomogłaby zapewnić rozwój intelektualny, moralny, społeczny, duchowy i fizyczny uczących się w niej podopiecznych. Ponadto dzieci wykształcone w placówce będą miały szansę na pomyślną przyszłość i mogą dać impuls do szybszego rozwoju całego regionu.

Dzieci w 2022 roku pójdą do szkoły

Projekt szkoły zakłada budowę budynku z 6 salami lekcyjnymi, budynku stanowiącego zaplecze sanitarne, budynku administracyjnego oraz kuchni. Dodatkowo teren szkoły będzie ogrodzony. Na dalszym etapie zostanie zakupione konieczne wyposażenie, takie jak np. monitoring, komputery, sprzęty kuchenne czy zbiorniki na wodę. Całkowity koszt projektu wynosi 315 510 Euro.

Od początku roku szkolnego 2022/23 w październiku na korytarzach szkoły pojawią się pierwsi uczniowie. Misję Sióstr Pallotynek w Ruhango założyły misjonarki z Polski, a obecnie prowadzą ją już lokalne siostry. Współpracujemy z nimi w ramach programu Adopcja Serca oraz licznych akcji pomocowych, w tym dożywiania uczniów.

Szymon Luliński

List z misji Kabgayi w Rwandzie

Sytuacja epidemiologiczna związana z koronawirusem w ostatnim czasie pogorszyła się i przez cały miesiąc przechodziliśmy kwarantannę. Uniemożliwiło nam to wszelką działalność. Było trudno się spotkać jak też nie było to dozwolone. W niektórych miejscach naszego regionu obostrzenia zostały złagodzone, pozostałe miejsca natomiast nadal podlegają kwarantannie. W ramach przygotowań do jubileuszu 25-lecia Adopcji Serca mieliśmy możliwość złożyć wizytę dwojgu ubogim ludziom, których spotkałam 6 miesięcy temu i pojechałam do nich z kilkorgiem dzieci z Adopcji Serca, które reprezentowały pozostałych. Niedawno odbyło się również spotkanie dzieci, które mieszkają tam, gdzie możliwe jest przemieszczanie się, aby przygotować się do dnia 05.09.2021.

Tak więc w tamtym okresie odwiedziliśmy Nyirabaruta Scholastique, która mieszka z dwójką swoich dzieci Ishimwe i Mugisha. Starsze dziecko uczy się będąc w czwartej klasie szkoły podstawowej, a młodsze w drugiej klasie. Jest to uboga matka cierpiąca na cukrzycę i nie mająca męża. Często przechodzi kryzysy z powodu złego przyjmowania

leków, zwłaszcza gdy nie uda się im znaleźć pożywienia. Jest również niepełnosprawna fizycznie z powodu upośledzenie rąk i stóp (niewielki rozmiar w stosunku do jej wzrostu) co zostało spowodowane przebytą chorobą, którą przeszła w wieku 10 lat. Nie może wziąć motyki, by cokolwiek uprawiać, ponieważ nie ma siły w rękach. Mieszka w starej chacie użytkowanej jej przez dziadków. Pierwszego dnia pobytu u nich byłam tam z pięciorgiem dzieci z programu Adopcji Serca. Zabraliśmy ryż i mydło, ale nie zastaliśmy ich w domu; udali się na poszukiwanie pożywienia, ponieważ żyją z tego, o co proszą (wyżebrzą), tak ją (ich) poznałam. Później powróciłam tam sama. Byli zadowoleni z naszej wizyty i pomocy.

Inną osobą, której złożyliśmy wizytę, była Françoise, która mieszka ze swoją wnuczką Beatrice i uczy się będąc w III klasie szkoły podstawowej. Ona również cierpi na cukrzycę i jest samotną matką. Nie ma rodziców, domu ani bliskiej rodziny. By spędzić noc wynajmuje chatę i często jest z niej wyrzucana, bo nie ma pieniędzy na uiszczenie opłaty. Często popada w kryzys i często jest

hospitalizowana. Ona również niewłaściwie przyjmuje leki z powodu braku pożywienia, ponieważ mówi, że zbyt mocno ją boli, gdy nie je. Aby żyć, żebrze. Byłam u niej wraz z Izabayo Belise, również dzieckiem z Adopcji Serca. Im również dostarczyliśmy ryż i mydło. Byli szczęśliwi.

Dziękuję bardzo i życzę wszystkiego co najlepsze z okazji jubileuszu 25-lecia programu Adopcji Serca!

*S. Redempta NYINAWABASINGA,
ze Zgromadzenia Sióstr Szpitalniczek
św. Marty, odpowiedzialna za program
Adopcji Serca Ruchu „Maitri” w Kabgayi.*

Międzynarodowy Dzień Wolontariusza

– wywiad z koordynatorką wolontariatu Sarą Kuleszą

Wolontariat jest jednym z głównych filarów programu Adopcja Serca Stowarzyszenia Ruchu „Maitri”. 5 grudnia świętujemy Międzynarodowy Dzień Wolontariusza. Na co dzień wspiera nas ponad 120 osób, z czego większość angażuje się zdalnie w e-wolontariat. Wolontariusze zajmują się przede wszystkim tłumaczeniem korespondencji między rodzicami adopcyjnymi i naszymi podopiecznymi z krajów Afryki i Azji. Część z nich angażuje się w gdańską siedzibę Adopcji Serca w prace administracyjno-biurowe. Dziś o wolontariacie w Ruchu „Maitri” rozmawiamy z jego koordynatorką – **Sarą Kuleszą**.

Szymon Luliński: *Jak wygląda i czym charakteryzuje się praca wolontariusza w Stowarzyszeniu Ruchu „Maitri”?*

Sara Kulesza: Pracy w naszym biurze jest sporo i wolontariusze wspierają nas na różnych jej etapach. Wiele z potencjalnych działań jest jednak mało skomplikowanych i każdy może sobie z nimi poradzić. Przykładem jest tutaj wysyłka naszej gazetki – jeżeli ktoś czyta nasz wywiad, trzymając jej papierową wersję w rękach, to najprawdopodobniej zapakował ją nasz wolontariusz (śmiech).

Nikogo nie wrzucamy od razu „na głęboką wodę”. Zawsze na początku staram się dobrze zapoznać z nowym wolontariuszem i zaznajomić go z naszą pracą. Jeśli wyraża chęci i ma czas, aby odwiedzać nas systematycznie, powoli wdramy go w bardziej złożone prace, takie jak elektroniczna wysyłka korespondencji do naszych ofiarodawców, wprowadzanie informacji do cyfrowej bazy danych, czy w pomoc w obsłudze mediów społecznościowych i tworzeniu tekstów i grafik na stronę internetową. Wszystko zależy od wolontariusza i tego jak bardzo chce się zaangażować, w czym chciałby nam pomagać, a także czy chce nabywać nowe umiejętności.

Co jest najtrudniejsze w pracy wolontariusza?

Istotą problemu, z którym mierzy się wolontariusz, nie jest moim zdaniem sposób i rodzaj wykonywanej pracy. Kiedy pomagamy, chcemy wiedzieć, że nasza pomoc ma sens, chcemy zobaczyć jej rezultat, poczuć, że ktoś jest nam wdzięczny. Wiesz, sama kiedyś byłam wolontariuszką w ośrodku pomagającym dzieciom z trudnych rodzin. Na moje zajęcia przychodziły krnąbrne dzieci, których celem było jedynie uprzykrzanie za-

jęć innym. Z każdymi zajęciami uprzykrzania było jednak coraz mniej, a coraz więcej uśmiechu i chęci do pracy ze mną. Nic bardziej mnie, jako wolontariuszki, nie motywowało do pracy, jak spojrzenie takiego dziecka z wdzięcznością po zajęciach. W Ruchu „Maitri” pomagamy takim samym dzieciom, tylko że... one są daleko, gdzieś na innym kontynencie. Niestety istnieje małe prawdopodobieństwo, że te małe oczka spojrzą na nas z wdzięcznością, że dzieci te złapią nas za rękę i uśmiechną się do nas. Dlatego jestem pełna podziwu i szacunku dla każdej osoby, która przychodzi nam pomagać. Ważne jest, aby dostrzegać nie tylko problemy na „swoim podwórku”, lecz także te występujące pozornie dalej, które przy głębszym spojrzeniu powinny być dla nas równie istotne. Oczywiście, robimy co możemy, aby nasi wolontariusze mieli poczucie wartości swojej pomocy. Mamy XXI wiek, mamy Internet! Filmik z uśmiechniętymi dziećmi jest budujący, ale to nie to samo...

Wolontariusze z odbiorcami ich pomocy mają pośredni kontakt poprzez filmy, zdjęcia czy listy, z którymi można zapoznać się na naszej stronie internetowej, w mediach społecznościowych czy na łamach gazetki. Dużo lepszą relację mają szansę nawiązać z Tobą.

Tak, masz rację, choć wątpię, żeby moje „dziękuję” było równie budujące jak afrykańskiego dziecka (śmiech). Ludzie potrzebują relacji z drugą osobą. Szczególnie w czasie pandemii jesteśmy spragnieni tego kontaktu. Do każdego naszego wolontariusza podchodzę indywidualnie, staram się znaleźć czas choćby na krótką rozmowę. Nawet kiedy wysyłam maila z prośbą o tłumaczenie, to do każdego piszę indywidualnie, pytam co u niego słychać, opisuję mój dzień. I to jest piękne – że nawet przez maila mamy szansę zbudować więź. Wolontariusze wysyłają mi zdjęcia i pozdrowienia z wakacji, zdjęcia swoich dzieci, opowiadają o swoich doświadczeniach w pracy, czasem otwierają się bardziej i mówią o swoich prywatnych problemach.

Jak przebiega Twoja współpraca w ramach wolontariatu stacjonarnego?

Sara: Z wolontariuszami stacjonarnymi jest trochę bardziej skomplikowana sprawa. Mamy wolontariuszy w różnych przedziałach wiekowych. Przychodzą do nas zarówno studenci, jak i emeryci. Jedni robią to systematycznie, inni mniej regularnie gdy znajdują odrobinę czasu. Najczęściej spotykamy się w godzinach pracy biura. Każdy z naszego zespołu pracowników Stowarzyszenia jest otwarty i chętnie nawiązuje kontakt z wolontariuszami. Organizujemy również spotkania poza godzinami pracy przy okazji różnych obchodów czy świąt, kiedy możemy się lepiej poznać, nawiązać bliższą relację i tworzyć wspólnotę.

Co dzieje się w trakcie takich spotkań? Jak one wyglądają?

W ostatnim czasie mieliśmy kilka powodów do spotkań. W lipcu odwiedził nas były podopieczny programu Adopcja Serca. Spotkał się z naszymi wolontariuszami i osobiście podziękował im za pomoc. To było bardzo wzruszające i ważne spotkanie. We wrześniu wspólnie obchodziliśmy 25. rocznicę utworzenia programu Adopcja Serca, na którym były obecne osoby odpowiedzialne za program Adopcji Serca w Afryce. Misjonarze przybliżyli nam swoją pracę i opowiedzieli o początkach programu. W trakcie tego spotkania podziękowaliśmy również wolontariuszom za ich zaangażowanie. W zeszłym miesiącu odwiedził nas także były podopieczny, który obecnie jest koordynatorem programu Adopcji Medycznej w Nyakinama w Rwandzie. Przybliżył nam realia panujące w Afryce i opowiedział o swojej trudnej pracy w terenie. Staramy

Ciąg dalszy na str. 11

Działalność Ruchu „Maitri” w 2020 roku

Podsumowanie działalności Ruchu „Maitri” w 2020 roku, sporządzone na podstawie sprawozdań merytorycznych oraz finansowych poszczególnych wspólnot.

Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri” jest Ruchem katolickim, działającym przy parafiach Kościoła w Polsce i w Czechach od 1976 roku. Charyzmatem Ruchu jest wyrażona czynem miłość do ludzi najbardziej potrzebujących, a celem działalności niesienie pomocy potrzebującym na całym świecie za pośrednictwem placówek misyjnych oraz budzenie wrażliwości serc i sumień na cierpienia i potrzeby najbardziej potrzebujących w duchu patronki Ruchu – św. Matki Teresy z Kalkuty.

Organizacja Ruchu

W roku 2020 aktywnie działało 9 wspólnot Ruchu „Maitri” w Polsce oraz jedna w Czechach. Każda z nich w ramach dbania o duchowy rozwój oraz formację swoich członków organizowała spotkania modlitewne i formacyjne. Na szczególny ogólnopolski Duszpasterz Krajowy Ruchu **ks. Andrzej Panasiuk** prowadził również rekolekcje dla wszystkich członków wspólnot.

W omawianym okresie funkcję Główniej Odpowiedzialnej pełniła **Edyta Ostrowska** (Białystok). Jej zastępcami byli: **Tadeusz Makulski** (Gdańsk), **Wojciech Zięba** (Poznań).

Realizacja celów statutowych

Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata Maitri realizuje swój charyzmat przez wypełnianie trzech głównych celów statutowych.

Pierwszy z nich to „Pomoc najbardziej potrzebującym ludziom żyjącym w krajach Trzeciego Świata i wokół nas”. Najważniejszym elementem jego realizacji jest Adopcja Serca. W ramach programu w 2020 roku korzystało z pomocy ok. **4.800 dzieci** i młodzieży z 11 krajów. Adopcja Serca jest koordynowana przez biuro prowadzone w ramach wspólnoty gdańskiej Ruchu „Maitri”. Ponadto dzięki ofiarności darczyńców w 2020 roku możliwa była realizacja ponad **150 projektów** pomocowych polegających m.in. na zakupie sprzętu, leków, materiałów medycznych, wyprawek szkolnych, czy też na budowie i wyposażeniu szkół, a także pomocy uchodźcom i osobom niepełnosprawnym. Pomoc docierała do takich krajów jak Boliwia, Burundi, DR Kongo, Indie, Kamerun, Kongo, Madagaskar, Nepal, Republika Środkowoafrykańska, Rwanda, Sudan, Syria, Tanzania, Togo i Uganda.

Drugi cel statutowy to „Budzenie wrażliwości sumień i otwieranie ludzkich serc na godność ludzi najbardziej potrzebujących, na ich potrzeby oraz na wartości, którymi oni żyją”. Każda ze wspólnot Ruchu stara się propagować ideę solidarności z najbardziej potrzebującymi i niesienia im pomocy. W ramach prowadzonych działań w reżimie sanitarnym organizowane były spotkania i prelekcje w parafiach. W tych spotkaniach często uczestniczyli misjonarki i misjonarze pracujący na misjach. Drugi cel realizowany jest również przy pomocy czasopisma „My a Trzeci Świat”, w którym umieszczane są relacje z misji oraz życia Ruchu, a także poprzez strony internetowe wspólnot „Maitri”.

Ostatnim celem jest „Szukanie dróg pojednania i zbliżenia między żyjącymi w do-

Podopieczni Adopcji Serca w Doumé.

brobycie i biednymi”. Ta myśl przyświecała organizowanym przez wspólnoty spotkaniom z rodzicami adopcyjnymi oraz z gośćmi z Afryki - z podopiecznymi, misjonarzami i misjonarkami. Przestrzeń do dialogu i wzajemnego zrozumienia stanowił także Dzień Adopcji Serca obchodzony 5 września w placówkach prowadzących program oraz w polskich parafiach i szkołach. Ważną częścią poszukiwania dróg zbliżenia między żyjącymi w dobrobycie i biednymi było także rozpowszechnianie przez wspólnoty listów od misjonarzy wśród rodziców adopcyjnych oraz ofiarodawców. Członkowie Ruchu „Maitri” realizowali ten cel statutowy także samodzielnie, poprzez poznanie kultury, warunków i stylu życia w krajach trzeciego świata, np. dzięki wizycie odpowiedzialnego lubelskiej wspólnoty w Tanzanii.

Pożyczanie środków

Podstawowym źródłem środków na działalność Ruchu „Maitri” są darowizny od osób indywidualnych. Większość ofiarodawców stanowią uczestnicy programu Adopcja Serca: pojedyncze osoby i rodziny oraz uczniowie i nauczyciele szkół. Część przychodów pochodzi ze zbiorów publicznych prowadzonych podczas akcji informacyjnych, koncertów, festynów, kiermaszów oraz przekazanego na cele Ruchu „Maitri” 1% podatku dochodowego. Niewielkim źródłem uzyskiwanych przychodów są odsetki od lokat bankowych oraz składki członków Ruchu „Maitri”.

Uprozczone sprawozdanie finansowe za rok 2020

Przychody	Kwota
Zbiórki pieniężne	16 789,29 zł
Wpłaty na konto	5 337 353,30 zł
Razem przychody	5 354 142,59 zł
Wydatki	
Programy i projekty pomocowe	4 701 285,91 zł
Koszty administracji i pozyskiwania funduszy	450 507,65 zł
Razem wydatki	5 151 793,56 zł
Saldo	460 790,08 zł

Bez danych wspólnot: warszawskiej i poznańskiej.

Opracowanie: Rada Stała Ruchu „Maitri”

Międzynarodowy...

Dokończenie ze str. 10

się również umożliwiać naszym wolontariuszom uczestnictwo w formie online w organizowanych przez nas wydarzeniach. Myślę, że z czasem po ustabilizowaniu sytuacji pandemicznej, pojawią się także spotkania o cyklicznym charakterze, na których będziemy mogli spotykać się z naszymi wolontariuszami, wymieniać refleksjami i uczyć się nowych rzeczy.

Światowy Dzień Wolontariusza za nami, wkrótce Święta Bożego Narodzenia, czego życzyłabyś wolontariuszom Ruchu „Maitri”?

Sara: Cóż, zabrzmi to sztampowo, ale w obecnych czasach życzę przede wszystkim zdrowia. Zdrowia, czasu z bliskimi i radości życia. Przede wszystkim jednak pragnę podziękować wszystkim naszym wolontariuszom za to, że są z nami kolejny rok. Za ich otwarte serca i chętne ręce do pracy. Dziękuję za ich zapał, skrupulatność i zaangażowanie. Pozwolę sobie przywołać słowa naszej patronki, św. Matki Teresy z Kalkuty: „Ty możesz robić to, czego ja nie potrafię. Ja mogę robić to, co się Tobie nie udaje. Wspólnie możemy dla Pana Boga dokonać czegoś zupełnie wspaniałego.”

Dziękujemy, że jesteście z nami!

Jeśli pragniesz poszerzyć grono wolontariuszy Ruchu „Maitri”, bądź znasz kogoś kto swoim zapałem i talentem mógłby wesprzeć nasze działania, zadzwoń pod numer +48 58 520 30 50 lub napisz maila na adres: s.kulesza@maitri.pl.

Prośba o pomoc

Dofinansowanie obiadów dla 150 dzieci w Szkole dla Biednych w Mananjary

Edukacja w opłakanym stanie

Szkoła dla Biednych (Ecole des Pauvres) to jeden z najważniejszych projektów pomocowych w diecezji Mananjary na Madagaskarze. Jest skierowana dla najuboższych dzieci. Szkoła mieści się w jednej z dzielnic miasta Manjary – Tananbao. Obecnie na nowy rok mamy zapisanych 150 dzieci. Edukacja na Madagaskarze jest w opłakanym stanie. Ciągłe zmieniają się ministrowie, programy szkolne, a nawet czas nauki. Dodatkowo nawet szkoły publiczne są płatne.

Wiele rodzin, zwłaszcza wielodzietnych, mimo obowiązku szkolnego nie jest w stanie opłacić wysokich kosztów edukacji. Co najgorsze, wiele dzieci przychodzi do szkoły głodnych. Dlatego prosimy o dofinansowanie obiadów.

Za mało, by pomóc wszystkim

Niestety głodne dzieci nie mają możliwości dobrze się uczyć. Nie są skoncentrowane, nie mogą się skupić na nauce. Zapewniając uczniom posiłek możemy ich przekonać do wartości edukacji. Wystarczy tylko ok. 1,60 Euro, żeby jedno dziecko miało zapewniony posiłek w stołówce przez cały miesiąc.

Jedzenie motywacją do nauki

Stołówka jest dodatkową, bardzo dużą motywacją do nauki i uczenia się. W tym roku wszystkie dzieci, które przystąpiły do państwowego egzaminu na koniec szkoły – uzyskały dyplom. Stołówka jest ukrytym zaproszeniem do szkoły. Skłania rodziców, którzy są w najtrudniejszej sytuacji do posyłania do niej dzieci. Wśród uczniów są

podopieczni programu **Adopcja Serca**. Zachęcamy do wsparcia naszej akcji. Dofinansowanie obiadów pomoże nakarmić najbardziej potrzebujące dzieci.

Całkowity koszt projektu: 2440 Euro
Ufunduj posiłek głodującym dzieciom, liczy się każda złotówka!

Projekt: o. Adam Brodzik SVD,
Zgromadzenie Księży Werbistów
Misja: Mananjary, Madagaskar

KWOTA PROJEKTU: 2 440 Euro

Wpłaty na ten cel prosimy kierować na:

Nr konta – wpłaty w PLN

34 1240 1255 1111 0010 4395 6330

Nr konta – wpłaty w EURO

PL 33 1160 2202 0000 0002 5567 7854

SWIFT: BIGBPLPW

Nazwa rachunku:

Stowarzyszenie Ruchu MAITRI

ul. ks. Zator Przytockiego 3

80-245 Gdańsk

Tytułem: 03/DIEMA

1% dla głodujących dzieci

Wkrótce rozpocznie się okres rozliczeń podatku dochodowego za rok 2021. Przy tej okazji pragniemy przypomnieć o możliwości przekazania 1% podatku na rzecz: **Stowarzyszenia Ruchu Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”**. Jesteśmy Organizacją Pożytku Publicznego uprawnioną do otrzymywania darowizn z tego tytułu. Wybierając nas decydujecie, aby przeznaczyć swoje pieniądze na całoroczną akcję dożywiania głodujących. Brak wskazania organizacji pożytku publicznego w deklaracji skutkuje przekazaniem pieniędzy na rzecz skarbu państwa.

Jak przekazać 1%?

Aby przekazać swój 1% podatku na akcję dożywiania głodujących dzieci w Afryce Subsaharyjskiej i w Azji wypełniając PIT należy wpisać nasze dane:

– KRS 0000364214 – Stowarzyszenie Solidarności z ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”

– w polu cel szczegółowy: Fundusz dożywiania głodujących dzieci.

Na co zostaną przeznaczone Wasze pieniądze?

Zebrałe środki przeznaczymy na pomoc najbardziej potrzebującym z biednych w Afryce Subsaharyjskiej, Syrii oraz Nepalu. Wsparzymy akcje dożywiania głodujących prowadzone przez misyjne ośrodki zdrowia i szkoły.

Podsumowanie zbiórki 1% z podatku za rok 2020

- 65.577,77 zł na Fundusz Dożywiania
- 7.813,31 zł na realizację celów administracyjnych;
- 2.134,5 zł na projekt Szkoły na Zanzibarze;
- 1 997,5 zł na program Adopcji Serca;
- 588 zł na dodatkową pomoc w ramach Adopcji Serca;
- 22 zł na cele wspólnoty poznańskiej Ruchu „Maitri”.

Łącznie od darczyńców otrzymaliśmy **78.133,08 zł**. Naszą wizją jest świat bez głodu i ubóstwa, w którym cierpienie ludzkie nie jest treścią codziennego życia, a mieszkańcy Ziemi są równi i ich prawa są

w pełni respektowane. Otrzymywane pieniądze umożliwiają nam realizację tych celów. Dziękujemy serdecznie za wsparcie i zachęcamy do ponownego przekazania 1% na rzecz naszego Stowarzyszenia oraz do informowania o takiej możliwości bliskich i znajomych.

Prosimy o pomoc
dla ośrodków dożywiania
głodujących dzieci w Afryce subsaharyjskiej
poprzez przekazanie **1%**
podatku dochodowego na rzecz

Stowarzyszenie Solidarności
z Ubogimi Trzeciego Świata MAITRI

KRS 0000364214

www.maitri.pl

Adres redakcji: Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata „Maitri”, przy Parafii Najświętszego Serca Jezusowego, Gdańsk-Wrzeszcz
Tel./faks: 58-520-30-50; www.maitri.pl; e-mail: gdansk@maitri.pl. Redakcja: Ewa Turek, Tadeusz Makulski, Szymon Luliński.
Skład: Urszula Dobrzyńska. Koszt prenumeraty: 18 zł na rok (wraz z wysyłką). Nr konta: PeKaO SA. III O/Gdańsk, 34 1240 1255 1111 0010 4395 6330. Nazwa rachunku: Stowarzyszenie Ruchu MAITRI; ul. Ks. Józefa Zator-Przytockiego 3; 80-245 Gdańsk.
Biuro gdańskiego ośrodka Ruchu Maitri czynne: PN, WT, CZ: 10.00–18.00, ŚR, PT: 8.00–16.00.
Wspólnotowa Msza św.: w drugi czwartek miesiąca o godz. 15:00, **chętnych do udziału prosimy o kontakt telefoniczny.**